

nobene sledi v zavest gledalcev. Kot kaže, je ta, tako imenovana komercialnost filmov postala imperativ v vsej domači filmski proizvodnji. Zelo malo jih je, ki s filmom še nekaj izpovedujejo, ne oziraje se na komercializacijo. Večina avtorjev poskuša oboje združiti. Rezultati so zelo žalostni: filmi niso niti komercialni niti kvalitetni in izpovedni. Vsi avtorji pozabljajo, da so resnično dobri filmi pogosto tudi najbolj komercialni in da polovične rešitve niso nikoli rodile sadov. Glavna komercialna pripomočka sta, kot smo že omenili, nasilje in seks. Če o nasilju rečemo, da ga je sicer preveč, ni pa še postalo samemu sebi namen, ne moremo tega trditi o spolnosti. Režiserji nasilno vrivajo gole scene povsod, pa če je še tako neprimerno. Pri tem se ne hote sprašujemo: čemu? Za današnjega, takšnih scen navajenega gledalca,

ki golote v filmu ne občuti več kot dražečo pornografijo, ampak kot naravno stanje, so takšne scene prav tako odveč, kot so odveč vse, za film nepotrebne scene. In režiserji, ki so mnenja, da to zahteva filmska moda, bi lahko že spoznali, da je ta moda dokaj zastarela. Če na kratko povzamemo: letošnji festival ni prinesel ničesar novega niti po tematski niti po režijski plati. Edina delna izjema je bil film *VLOGA MOJE DRUŽINE V SVE-TOVNI REVOLUCIJI*, ki je bil vsaj nekoliko drugačen. Stara garda režiserjev ni prinesla v Arenu ničesar novega, med mlajšimi pa ni bilo nikogar, ki bi bil vnesel zmedo na Olimp. Za letošnjo jugoslovansko filmsko proizvodnjo niti ne moremo reči, da je zašla v slepo ulico. Še najlaže bi to označili s statusom quo.

G. B.

Aforizmi

Slečene misli

V Drami so nameravali igrati prihodnjo sezono Zločin in kazen, a kaže, da bodo igrali samo kazen.

V državnih gledališčih je največ privatnih interesov.

Nehumano je s humanizmom služiti lepe denarce.

Sodobni kapitan pomeče vse mornarje z ladje, ki se potaplja.

Poznam uglednega kulturnika, ki prodaja celo svoje spomine na prihodnost.

»Kultura, to sem jaz!« — Uganite, kdo bi to lahko rekel.

V zadnjem času sem tolikokrat srečal Cankarja v slabi družbi, da se zanj resno bojim.

Neokusno je, če kdo ocenjuje Picassa z izkušnjami, ki si jih je pridobil s pik asom.

Najlaže je pisati kritike z gorjačo.

Žarko Petan